

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Αθήναις, καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπᾶς ἡ δία, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμοτος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου—15 Μαρτίου ἢ διεύθυνσις τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἑξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' καὶ Β' Τόμον, πωλούμενα ἀνά φρ. 5.

Β'. **Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμέναι ἀνά φρ. 2 1/2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μῆ Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1/2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν**, τιμωμέναι φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλία καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΒΟΥΛΗ

Πέμπτη—16 Φεβρουαρίου

Εἶχε λησμονηθῆ σχεδὸν ὁ κ. **Ζηνόπουλος**, ὅφ' ἡμῶν τοῦλάχιστον τῶν ἀτυχούντων νὰ μὴ προσ'εχόμεθα βαθείαι ἐντυπώσεις ἐξ ἀκροάσεως πολιτικῶν συζητήσεων, εἶχε λησμονηθῆ ἀφ' οὔτου μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διακοπειτῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἢ θλιβερά θεῖσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τὸν ὑπεχρέωσε οὐ μόνον νὰ σιγήσῃ, ἀλλὰ καὶ σπανιώτατα νὰ ἀναφαίνεται παρακαθήμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ· ἐσχάτως πάλιν ἐψ.θυρίζετο τὸ ὄνομά του, συγκαταλεγομένου μεταξὺ τῶν διαφωνησάντων πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ χολωθέντος καὶ ἀπρακτοῦντος, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συμπολίτευσιν ἀνεπαισθῆτως προσκλίνοντος. Ἄλλ' ἢ σημερινῇ μακρὰ καὶ ἀτελῆς ἐγκαταλειφθεῖσα ὀμίλια τοῦ ἀποδεικνύει ὅτι πᾶσα διαφωνία ἐτέθη ἐκποδῶν καὶ μὲ τὴν διακοινομένην ἀνάρρῳσιν τοῦ Κουμουνδούρου ἀνέρρωσεν ὑπὲρ τὸ δέον

βῶσα καὶ τολμῶσα ἢ ἀντιπολιτευτικὴ ὁρμὴ τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτοῦ.

Ὁ λόγος του, ἐφ' οὗ κηδόνκησε νὰ σταματήσῃ, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως. τὸ ὁποῖον, λέγει, διακρίνει σπατάλη ἀμειλιχτος, καὶ φοβερά βουλιμία ἀπέναντι τοῦ βαλκαντιοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Τρικούπη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν Τριγγέτα, καὶ καθ' ἧς ἐκρήγνυται εἰς φιλιππίνους, καὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Κουμουνδούρου, ὑπὲρ οὗ τονίζει ὑμνολόγιον.

Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ λόγου του, μετ' ὅλην τὴν γενναίαν αὐτοῦ ἐπιβολὴν, περιεῖχεν ἐν τισιν, κατὰ τὴν ὅλως ἀτομικὴν μου γνώμην, ἀπρεπείας τινάς, τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ φεισθῆ ὁ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ διακηρύττων ὅτι μικρὰ καὶ ταπεινὰ δὲν πρέπει νὰ λέγονται ἀπὸ τοῦ βήματος· ἀλλὰ παρέσχε νέαν φάσιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ δῆλον ὅτι μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡεροῦτο, ἄλλων μὲν ἴσως διαπορούντων ἐπὶ τῇ τόλμῃ, ἄλλων δὲ μὴ ποθούντων οὕτω σαφεῖς καὶ εὐρείας ἀνελιξέας ὄχι πολὺς ζῆλος!

Καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε λόγος πολλῶν ἀξιώσεων, κριθεῖς ὑπὸ τινων ὅτι ἐρρίφθη ἐν τῷ μέσῳ ἵνα ἀποτελέσῃ τὰ κυριώτερα προσόντα διπλώματος μελλούσης ἀρχηγίας. Μετὰ πολλὰ ρηθέντα ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν φόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξ ὧν μανθάνομεν ὅτι ὀργανωτῆς τῶν ταχυδρομείων δὲν χρειάζεται, διότι δὲν εἶνε τίποτε ἢ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ὅτι διοργανωτῆς τῶν φυλακῶν δὲν μᾶς χρειάζεται, διότι εἶνε ἀπλούστατον τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν, ὅτι ἀναγινώσκων τὸν προϋπολογισμὸν ἐνόμιζεν ὅτι εὕρισκετο εἰς ἀφρικανικὴν τινα φυλὴν, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ πεντηκονταετῆ βίον δὲν ἔχει ἀνάγκην διοργανωτῶν· ὅτι ἀπορεῖ πῶς δὲν ἔφερον καὶ διοργανωτὰς Νομαρχῶν—ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπουργῶν διοργανωτὰς πρέπει νὰ φέρωσι—ὅτι ἡ συναλλαγὴ εἶνε ἐνάσκησις βουλευτικοῦ δικαίωματος· ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔπρεπε νὰ διπλασιάσῃ τὰς οικονομίας, καὶ ἄλλας ἰδίας γνώμας ἐφ' ἐκάστου τῶν φόρων, μεταβαίνει εἰς τὸ μέρος τῆς καθαρᾶς πολιτικῆς ἐρεῦνης.

Ἄἢ πολιτικὴ τοῦ Κουμουνδούρου, οὐτινος πάντες ὑπῆρξατε ὀπαδοὶ του, εἶνε ἡ στήριξις τῶν θεσμῶν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατριδος, ἢ εἰρήνην, πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀντίθετα ὁ κ. Τρικούπη, ὅστις γνωρίζει τὸ σθένος τῆς ψυχῆς τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ θὰ ἔχη.

«Ἡθέλησαν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι ἐγκατελίπατε τὰς ἀρχὰς τοῦ 1880· ὅχι· δὲν τὰς ἐγκατελίπατε, διότι σεῖς μίαν μόνην ἀρχὴν ἔχετε : τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας. Ἀπὸ τῶν φυλακῶν τοῦ Τριγγέτα ἤρξατο ἡ μηχανογραφία, ἡ ὅποια σὰς ἔφερον εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ μετὰ διαδρομὰς μακρὰς εἰς τὴν οἰκουμένην Κυβέρνησιν καὶ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης καὶ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν καὶ τὴν ἐπιστρατείαν, περὶ ἧς ἰσχυρίζεται ὅτι ἦτο Τρικουπικὴ δημοκρατία, ἄρχεται θίγων τὰ Βυζαντινὰ, ἀλλ' ἐδῶ εἰς τὸ ἐπίκαιρον τοῦτο σημεῖον διακόπτεται ὁ λόγος.

Ὁ κ. Πετρίτσος : Αὐτὰ μὴ τὰ θίγετε· μὴ ἐκτραχύνετε τὰ πράγματα· θὰ μᾶς φέρετε εἰς δεινὴν θέσιν, προκειμένου περὶ πάσχοντος ἀνθρώπου.

Καὶ γίνεται διακοπὴ μὲν ὑπὸ τῆς συμπολιτεύσεως, ἀλλ' ἀποχώρησις ὑπὸ τῆς ἀντιθέτου μερίδος, εἰ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ κ. Ζηνοπούλου προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς μένοντας βουλευτὰς νὰ ἀναβάλωσι τὴν συνεδρίασιν δι' αὔριον, διότι εἶναι κρυολογημένος. Ἀλλὰ μὴ εἰσακουόμενος φέρει πρότασιν μὴ ἀπαρτίας καὶ φεύγει, γιουχαϊζόντων τῶν τῆς συμπολιτεύσεως, ἡγουμένης τῆς φωνῆς τοῦ Μπουλεῶ, καὶ θυρωβδῶς ποδοκροτούντων τῶν ἀκροατηρίων.

Καὶ διαλύονται οἱ λοιποὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου.

Παρασκευὴ—18 Φεβρουαρίου

Νὰ εἶχον καὶ οἱ λοιποὶ, τόσῳ λακωνικῶς ὀμιλοῦντα, τὸν πατριωτισμὸν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου κ. Παρασκευᾶ ! «ὁ τόπος πάσχει· νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ !» Καὶ εἶνε τόσῳ παραπονητὰ ἡ φωνὴ του, τόσῳ τρέμει ὑπὸ συγκινήσεως, τόσῳ πενθίμην ἀπόχρωσιν ἐνέχει, ὥστε καὶ ἄκων φέρομαι νὰ τῷ ἐκσφενδονίσω κατὰ πρόσωπον μίαν πεντάρην—δι' ἐλεημοσύνην. Λυπῶμαι διότι καίτοι συναισθάνομαι πάσχουσαν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν μου, δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ καθέκαστα, ὡς θὰ ἤϋχετο ὁ κ. Παρασκευᾶς, ἀρκούμενος μόνον νὰ εἶπω ὅτι ἐν συνόλῳ εἶνε μία φαιδρωτάτη φυσιογνωμία—διὰ τοὺς ἀκούοντας ἢ θεωμένους αὐτόν.

Παρηγγέλθησαν αἱ κάλπαι τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Χθὲς ὁ κ. Δουζίνης παρεπονέθη διὰ τὴν μὴ ἐνίσχυσιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας· ὁ πρωθυπουργὸς ἀπαντᾷ ὅτι ἐγένετο οὕτω, διότι ὑπῆρχε σύστασις ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, ζητούντων πολὺ ἀκριβᾶ. Σήμερον ὁ κ. Ζυγομαλᾶς υἱοθετεῖ τὸ κάλπικον αὐτὸ ζήτημα, ὑποστηρίζων καὶ ἀναλύων μετὰ τῆς ἀκριβείας τετελεστημένη τὰ διάφορα τῶν καλπῶν συστατικὰ καὶ τῶν αἰτηθεισῶν τιμῶν τὸ δίκαιον. «Τόσα πρέπει νὰ δώσετε, ὅσα σὰς εἶπον, κύριε πρωθυπουργέ ! βαρυτάτην μομφὴν ἀπεδώκατε εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς βιομηχανίας μας.»

Παραλείπων προκαταρκτικὰς τινὰς ἀψιμαχίας, ἐξ ὧν ἐσημειώθη ἡ παρούσα ἡμέρα, οἰκογενειακὰς τινὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν κ. Φλέσσα καὶ Ντζάνε, καὶ παλαιοῦς τινὰς λογαριασμοὺς μεταξὺ Μαυρομιχάλη καὶ Τρικουπῆ, ἐν οἷς ἡ

φρᾶσις Κύριος ὑπουργός, δι' ἧς κατὰ λάθος ἀπεκάλεσε τὸν βουλευτὴν Οἰτύλου, γεννᾷ μίαν ἀπροσδοκίτως παρατεταμένην ἰλαρότητα ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πρωθυπουργοῦ, —τόσον ἡ παραδρομὴ θὰ τῷ ἐφάνη ἀπροσδοκίτως ἀστεία, — παραλείπω νὰ σταματήσω ἐπ' αὐτῶν, διότι ἔχω πολλὰς ἔτι γραμμάς νὰ σύρω, καταφθάνω τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐν ἧ ἄλλιν ὁ κ. Ζυγομαλᾶς παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰς γ' ἀνάγνωσιν δανείου τῶν 10,000,000, φοβούμενος μήπως οἱ ἐν τῇ συμβάσει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὄροι ὧσι κατὰ τοῦ ἐμπορίου.

Ἐν γένει παρατηρεῖται σήμερον, ἐν τῇ Δεληγιαννικῇ πρὸ παντὸς μερίδι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τάστις τις πρὸς ἀπομάκρυνσιν ὀπωσθήτοις ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς πελαγοδρομούσης συζήτησεως.

Τὰ βελαντινὰ ! Ἦτο χθὲς ἡ τελευταία λέξις τοῦ κ. Ζηνοπούλου· καὶ ἠπειλήσεν εὐρύτατα τὸν λόγον καὶ ἐπ' αὐτῶν· ἀλλὰ σήμερον οὐδεμία περὶ αὐτῶν λέξις. Ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ εἶνε ἡ ἐπιφθόρος, εἰς ἣν καταλήγουσι πάνσαι αἱ περίοδοι τοῦ λόγου του· καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτῆν πολιτικὴν ἐπιρρίπτει κατὰ τῆς πολιτείας τοῦ Τρικουπῆ.

«Ἄμα τῇ προσαρτήσει τῶν νέων ἐπαρχιῶν πάντα τὰ ἐκεῖ τελούμενα ἐκηρύχθησαν ἔκνομα, καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς Θεσσαλίας μὴ δίκαιοί μιν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ βουλῇ· ἀλλ' ἐνῶ τὰ τελεσθέντα ὅλα καθίσταντο ἔκνομα, οἱ βουλευταὶ ἐκηρύσσοντο νόμιμοι· καὶ τινες μὴ ἀρεστοὶ ἀπεπέμποντο· ἀπόδειξις ὅτι τὰ πάντα διέπει ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ.»

Λυπεῖται διότι ποιεῖται τὸν λόγον περὶ πάντων, ἀλλ' ὀφείλει τοῦτο, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξηλέγχθη ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ἐλλείψει συναισθήσεως εὐθύνης. Καὶ ἤθελε νὰ μὴ ὀμιλήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς πατρίδος του· διότι τὸ ζήτημα ἐλύθη διὰ λαθροχειρῶν—ἡ λέξις εἶνε τοῦ συρμοῦ, ὡς ἡ συναλλαγὴ—τὰς ὁποίας ἀνέγραψεν ὡς τολμηρὰς πράξεις. Ἐννοεῖ τὴν ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους δυναμένην νὰ συμμερισθῇ ὑπερφάνειαν, ἀλλ' ἐνταῦθα προσεβλήθη αὐτῇ, διότι ὁ τόπος εὐρέθη ἀπαράσκευος. Ὡς πρὸς τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἡ κυβέρνησις ἐξεπλήρωσεν ἐν τῶν στοιχειωδιστάτων καθικόντων. Ὡς πρὸς τὴν μονοετῆ θητείαν, περὶ ἧς ὀμιλεῖ, ἐπιμαρτυρούμενος καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιώργη ρηθέντα, εἶνε καὶ αὐτὴ ἀπόδειξις τῆς προσωπικῆς πολιτικῆς.

«Ἄς ὀμιλήσω καὶ περὶ τῆς εὐθύνης, ἣν ἔχομεν· ὀμιλοῦν ὅτι εἶνε αὐτὴ βαρεῖα καὶ προσβλέπω εἰς ταύτην μετὰ δέους, διότι ἡ προκειμένη πολιτικὴ εἶνε πολιτικὴ οἰκονομικοῦ ναυαγίου καὶ καταστροφῆς τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ μείνῃ πιστὴ, ἐκπληροῦσα μέχρις ἐσχάτων τὸ καθήκον της.»

Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος δηλοῖ, ὅτι δὲν ἀνέρχεται διὰ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῆς πολιτικῆς του πορείας, τὴν ὁποίαν, ὡς μὴ ὤφελεν, ὕβρισεν ὁ πρωθυπουργός. «Καίτοι δὲ ὁ λόγος αὐτοῦ, ἀγορεύοντος, τηρεῖ φαλμῶδη τινα ἀπόχρωσιν ταπεινότητος, οὐχ ἧσσον οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀρετὴν ἐνέχουσιν ἐν τοῖς καθέκαστα τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν δριμύτητα. «Ὁ ἀποδίδων, εἶπεν, εἰς εὐτελεῆ ἐλατῆρια τὴν διαγωγὴν τῶν ἄλλων, εὐλόγως παρέχει ἀφορμὰς παρομοίας ἐκτιμήσεως· καὶ ἀφοῦ εἶνε ἡ ἀποτυχία τῶν συναλλαγῶν ἡ αἰτία τῆς ἀπομακρύνσεώς μας, προφανὲς ὅτι ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν συναλλαγῶν εἶνε ἡ αἰτία τῆς ἐμμονῆς τῶν ἄλλων.»

Δι' ὅλου δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἀφ' ὅτου ἤρξατο πολιτευόμενος, διετήρησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὸ ἐπιβλαβὲς τῆς ἐπιδράσεως τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου ἐπὶ τῆς διοικήσεως, δηλῶν συνάμα ὅτι θὰ ὑποβάλῃ καὶ ἰδίας σκέψεις καὶ γνώμας, ἅμα τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ, περὶ περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

*

Τὸ τελευταῖον χαῖρε ἀνήκει εἰς τὸν κ. **Φιλάρετον**, ὅστις δὲν σκοπεῖ νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἐξαντληθείσης πλέον συζήτησεως, ἀλλὰ νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα, στηριζόμενα ἐπὶ τῶν προλαλησάντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, καὶ μὲ τὸ κόσκινον τῆς ἐκλεκτικῆς σχολῆς, εἰς ἣν μόνος οὗτος ἀνήκει, νὰ καθαρῶσιν τὸν σίτον ἀπὸ τῆν ἥραν, νὰ διακρίνῃ τὰ ἄξια καὶ ὠφέλιμα τῆς κυβερνήσεως ἐκ τῶν κακῶς τεθειμένων, καὶ νὰ καταδείξῃ συγχρόνως τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, ἐν ᾗ διατελοῦμεν. Διότι, κατὰ τὸν βουλευτὴν Βώλου, δύο σχολαὶ ὑπάρχουσιν : ἡ κρύπτουσα καὶ χροτύνουσα, καὶ ἡ ἀποκαλύπτουσα.

Φρονεῖ, ὅτι οἱ φόροι ἔπρεπε νὰ ἐπιβλιθῶσιν, ἀφοῦ ἐξήντηλειτο πᾶσα ἐργασία πρὸς οἰκονομίαν· ἡ δὲ ἀνισότης, δι' ἧς ἐπιβάλλονται, εἶνε ἀντισυνταγματικὴ, ἀντικειμένη εἰς ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομεία, τὰ τηλεγραφεῖα, τὴν συγκοινωνίαν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐκπαίδευσιν, τῆς ὁποίας διψῶσιν αἱ ἀπελευθερωθεῖσαι ἐπαρχίαι, εἶνε ἐναντίος τῶν οἰκονομιῶν. Εἶνε ἐναντίος καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων πρὸς 12 τοῖς 0/0. Κακίζει τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἀνακολουθία, ὡς μὴ ἐκτελέσασαν τοῦ 1881 τὸ πρόγραμμα, περὶ μὴ παραδοχῆς τῶν βουλευτῶν ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν, περὶ τιμωρίας τῶν παιδαγωγῶν τοῦ Συντάγματος, καὶ τῶν νοσφιστῶν τοῦ δημοσίου πλοῦτου.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε δὲ καὶ ἡ χειροτέρα Κυβέρνησις, ὡς εὐρησθήθῃ νὰ τὴν θεωρήσῃ ἡ ἀντιπολιτεύσις. Ἐπραξε πολλὰ ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔχει ὠρισμένον σχέδιον, ὅπερ δὲν ἔσχον πρὸ αὐτοῦ ἄλλοι εἰδικοί· ὡς πρὸς τὸ μεθοριακὸν ζήτημα εἶνε ἐν τῶν ἐλαχίστων συμβάντων ἄτινα δύναται νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλάς. Ἡ Κυβέρνησις εἰργάσθη δραστηρίως καὶ ἐπούλωσε τὴν πληγὴν· εἶνε δὲ ἀτύχημα τὸ συγκρίνειν τὸ *Δομοκὸν* πρὸς τὸ *Καραλή Δερβέρ*.

Ἀλλὰ θέλει καταψηφίσει τὸν προϋπολογισμόν, ἕνεκα τῶν οὐσιωδῶν διαφοριῶν πρὸς αὐτόν.

*

— Ἐχει τις τὸν λόγον ; ἐρωτᾷ ὁ Πρόεδρος· ἀλλ' οὐδεὶς εἶνε ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ σύσσωμος ἡ δεξιά πτέρυξ ἀνακινεῖται συνταρασσομένη, ὡσεὶ ἐκφέρουσα στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς γῆς· ἀλλὰ συγχρόνως ἡ Δεληγιαννικὴ μερὶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐγειρεται ν' ἀναχωρήσῃ παρασύρασα καὶ πολλοὺς ἄλλους. Ἐπὶ ταῖς διαμαρτυρήσεσι τῶν ἀντιθέτων, ὁ κ. Ζυγομαλάς δηλοῖ, ὅτι παρήλθεν ἡ ὥρα, καὶ ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ αὐτός ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ!

Ἡ *συμπολίτευσις* : ὀρίστε, μιλήσετε.

Ὁ κ. Ζυγομαλάς : μὰ θὰ μιλήσω δύο ὥραις, καὶ εἶνε δεκτὴ ἡ ὥρα.

Ἡ *συμπολίτευσις*. Μιλᾶτε ὅσω θέλετε, σᾶς ἀκοῦμε.

Ὁ κ. Ζυγομαλάς. Περιορίζετε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου!

Ὁ Πρόεδρος : Κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Οἱ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποχωροῦσι προσπαθοῦντες διὰ παραινέσεων, νευμάτων καὶ χειρονομιῶν νὰ παρασύρῳσιν ὅσω πλειότερους δύναται, καὶ ὁ κ. Δημητρακάκης ρίπτει τὴν ἐνστασιν τῆς μὴ ἀπαρτίας. Ἀλλὰ καὶ ἀρκοῦντα μέλη

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 425)

Ἡ Ζελίμα ἔμεινε πολὺ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου αὐτῆς ἀνακαθήμενη ἐπὶ τῆς κλίνης, εἶτα δὲ ἀποκαμοῦσα ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν τῆς νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ἀλλὰ τῇ ἀπέβη ἀδύνατον νὰ κοιμηθῇ, διότι ὁσάκις ἐκλείει τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ κυμαινομένη διάνοιά τῆς ἐβυθίζετο εἰς ἀχανεῖς, ἀνεπήδα ὑπὸ τοῦ κατατρύχοντος αὐτὴν ἐφιάλτου, ἀνερρίγει σύσσωμος καὶ τὸ μέτωπόν τῆς ψυχρῶ περιερρεῖτο ἰδρωτί. Ἦκουσε τὸ ὠρολόγιον νὰ σημάνη τὴν μεσονύκτιον ὥραν, εἶτα τὴν μίαν καὶ πᾶσας ἐπαλλήλως τὰς ὥρας, καὶ μηδαμῶς βλέπουσα αὐτὸν ἐπιστρέφοντα :

— ὦ ! διατί λοιπὸν ἀργεῖ τόσον ;

Τοῦτο ἐπανελάμβανεν ὁσάκις τὸ ὠρολόγιον ἐσήμαινε καὶ μίαν περιπλέον ὥραν. Ἠγέρθη τρίς ἢ τετράκις, περιεφέρετο ἐντὸς τοῦ δωματίου, ἤνοιγε τὸ παράθυρον καὶ ἔκλειεν αὐτὸ ταχέως, ἀφοῦ παρῆρται ἔξω, διότι ὁ σφίζων βάρρᾳς ἦτο

παγερός. Καθότι δὲ παρήρχετο ἡ ὥρα, ἠῤῥαζεν ἡ ἀνητυχία τῆς καὶ φρικώδης ἀγωνία κατεβίβρωσκεν αὐτὴν, ἥσθάνετο δὲ ἀλγεινὴν ταραχὴν. Ἐφοβῆτο μὲν χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐννοήσῃ διατί, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι τρομερὸν δυστύχημα ἐπεκρέματο ἐπ' αὐτῆς.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν ὁ κύων ἤρξατο νὰ ὠρῆται, ἡ δὲ Ζελίμα ὡς δεισιδαίμων ἐφαντάζετο ὅτι αἱ ὠρυγαὶ τοῦ κυνὸς ἀπευθύνοντο πρὸς αὐτήν.

Ὅτε πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὀρίζοντος λευκὴ λάμψις ἀνήγγελλεν ὅτι ἐγγὺς ἦν ἡ ἡμέρα, ἡ Ζελίμα ἠγέρθη καὶ ἐνεδύθη τάχιστα. Πάντα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἦσαν σιωπηλά, ἡ δὲ νεαρὰ γυνὴ διετέλει ἐν ἀπεριγράπτῳ ταραχῇ καὶ ἐξάψει· ἀν καὶ ἐπεθύμει νὰ κλαύσῃ, δὲν ἔκλαυσεν ὅμως, ἄλλ' οἱ λυγμοὶ ἀνήρχοντο μέχρι τοῦ λαιμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἠσθάνθη ψῦχος καὶ ρίγος δριμύ, ὑπῆρχον δὲ ζῦλα παρὰ τὴν ἐστίαν, ἤναψε πυρᾶν, ἀλλὰ μὴ δυναμένη νὰ σταθῇ ἐν τῇ θέσει αὐτῆς, μετέβαινε ἀπὸ τῆς θερμάστρας εἰς τὴν θύραν, ἐκείθεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐκ τούτου εἰς τὴν θύραν, προσηλοῦσα μετ' ἀγωνίας τὸ οὖς εἰς αὐτήν, παρατηροῦσα δὲ διὰ τῶν ὑαλοπαραθύρων καὶ ἀναστενάζουσα. Ἦδη πλέον ἠδύνατο νὰ ἴδῃ, διότι ἐγένετο ἡμέρα.

Τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ ἡ Ζελίμα ἤκουσε κρότον ἐν τῷ κατωγαίῳ

τῆς ἀντιπολιτευσεως παραμένουσιν, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Δεληγιώργης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ· ὁ κατάλογος ἀναγινώσκεται καὶ εἶνε ἀπαρτία.

“Ὅτε εἰσορᾷ εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Ζυγομαλάς καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος ἀποπειράται νὰ λάβῃ τὸν ἐγκαταλειφθέντα λόγον του. Ἄλλ’ εἶνε ἀργά· ἡ συμπολίτευσις σύσσωμος δὲν τῷ ἐπιτρέπει πλέον τοιοῦτόν τι, μετὰ τὴν κηρυχθεῖσαν περαιώσιν τῆς συζήτησεως, καὶ θριαμβεῖ· ἐν μέσῳ τοῦ ματιώδους θορύβου καὶ τῶν ἀπειλητικῶν κάτω! κάτω! πρὸς τὸν ἐπιμένοντα βουλευτὴν, ἡ φωνὴ τοῦ κ. Παρασκευᾶ ἐξόχως θορυβοῦσα. Ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ζυγομαλά δὲν ἀκούεται, καὶ ῥητορεύει μόνον ἡ χεὶρ του· ὁ κ. Δραγοῦμης κροσπαθεῖ νὰ συμβιδᾷ τὴν μῆνιν οἰκογενειακῶς, λαβῶν κατ’ ἰδίαν πρὸς συνδιάλεξιν τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς καὶ ἐπὶ τέλους ἐκεῖνος βλέπων τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω ἀντιστάσεως αναγκάζεται διὰ φωνῆς κεχρωματισμένης ἐπὶ τὸ μελαγχολικώτερον, ἐπὶ τῆ συναισθήσει ἴσως τῶν ματαιουμένων ἐλπίδων, νὰ ὑποβάλῃ ὡς πόρισμα τῆς συζήτησεως πρότασιν ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως, ἣτις ἀπορρίπτεται μὲν, φεῦ! διὰ ψήφων 114 κατὰ 7, ἀλλὰ, τί χαρὰ! μὴ οὔσης πλέον τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, κύριε Ζυγομαλά

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν συνέρχεται ἡ γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ εἶναι παρητημένοι οἱ

πατώματα τοῦ ξενοδοχείου (εἶχον δ’ ἐγερθῆ τότε ὁ ξενοδόχος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ) καὶ ἀνυπομονοῦσα καὶ ἀνησυχῶσα σφόδρα, ἐξῆλθε τοῦ δωματίου καὶ κατῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὁποῦ εὔρε τὴν Μαρίαν Ρόζαν, ἣτις μικροῦ δεῖν ἐπιπτε ὑπὲρ ἰδοῦσα τὴν νεαρὰν γυναῖκα.

— Ἀπὸ τῶρα ἐσηκώθηκε! ἀνέκραξε.

Ἄλλ’ ἰδοῦσα ἀμέσως τὸ ἠλλοιωμένον πρόσωπον τῆς νεαρᾶς γυναίκης καὶ τὸν ἐπ’ αὐτοῦ ἐξωγραφημένον τρόμον,

— Θεέ μου! εἶπεν ἔντρομος, ἀφείσα τὸ σάρωθρον ἀπὸ τῶν χειρῶν της, τί συνέβη λοιπόν; τί ἔχετε;

Ἡ Ζελίμα ἐνόησε κάλλιστα ὅτι ἡ Μαρία Ρόζα τὴν ἠρώτα, καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἀποκριθῇ ἄλλως ἀνελύθη εἰς λυγμούς.

Ἡ δὲ Μαρία Ρόζα ἔτι μᾶλλον τρομάξασα ἔλαβε τὰς χεῖρας αὐτῆς, τὴν ἐβίασε νὰ καθίσῃ καὶ ἤρρισε νὰ τὴν θωπεύῃ ὡς θωπεύουσι παιδίον πανταίους ἡδεις λόγους λέγοντες αὐτῷ.

Ἡ Ζελίμα ἐπράυνθη ὀλίγον καὶ διὰ χειρονομίῶν συνουδουμένων μετ’ ἐκφραστικῶν βλεμμάτων κατῶρθωσε νὰ παραστήσῃ τῇ ξενοδόχῳ, ὅτι ὁ σύζυγός της ἐξῆλθε τὴν νύκτα χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ.

— Ἄ! Θεέ μου, ἀλλὰ διατί; . . . διατί. . . ποῦ ἐπῆγε; ἦτο θεοσκότεινα! . . . ἄμποτε νὰ μὴ τῷ συνέβη τίποτ’.

Καὶ ἐγὼ ἡ ὄψις ἐμᾶλωτα τὸν ἄνδρα μὲν διτι

κύριοι Καλλιγιᾶς, Μιχαὴλ Μελάς καὶ Θεολόγης. Αἱ μετοχαὶ εἶναι ἤδη συγκεντρωμέναι εἰς ὀλίγων χεῖρας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ νέα μέλη τοῦ Συμβουλίου. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ ὑψωμὸς τῶν μετοχῶν. Βλέπετε, ἀγαθοὶ ἄστοι, ὅτι οἱ μεγάλοι σὰς παίζουν ὅπως θέλουν. Ἔχουν τὰς περισσοτέρας μετοχάς, διὰ τῶν κεφαλαίων των ἐνοικιάζουν καὶ ἄλλας, καὶ οὕτω φέρουν τὸν ὑψωμὸν, ἀφοῦ τὰς ἔχουν ἀγοράσει ξεπεσμένας. Κατόπιν, ἀγαθοὶ βλάκες, σὰς τὰς πωλοῦν ὑψωμένας, ὁ ὑψωμὸς ἐπεῖτα γίνεται ξεπεσμὸς, καὶ ἔτσι αὐτοὶ μὲν βρίσκονται μὲ τὸν παρά σας, ἐσεῖς δὲ μὲ τὰς μετοχὰς των. Οἱ καλλίτεροι ταχυδακτυλοῦργοι δὲν ἔχουν ἄλλην μέθοδον. Μεταξὺ τῶν ἰσχυροτέρων μετόχων τώρα θεωρεῖται ὁ δευδερκέστατος καὶ ἀγαθὸς οἰκιστὴς τοῦ Φαλήρου κ. Γιαννόπουλος. Βεβαίως θὰ τὸν ἔχωμεν Σύμβουλον, ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων μάλιστα· διότι ἡ πρόοδος τοῦ Φαλήρου ταυτίζεται μὲ τὰ οἰκόπεδά του. Ἀπὸ τοῦδε ἤρχισαν ἀρετὰ σπουδαῖα ἔργα γινόμενα. Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι τὸ δάσος ἢ πάρκον, περιοχῆς δέκα στρεμμάτων, οὗ ἡ χάνδαξ ἠνοιχθῆ προσεπιτίθενται δὲ καὶ οἱ τοῖχοι. Ὁ ἀνοιχθῆ ἐπίσης αἰθουσα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἀνταποκρινομένη μὲ τὴν ἀποβάθραν τοῦ σιδηροδρόμου, διὰ νὰ λείψουν τὰ καρδιοχτύπια καὶ τὰ τρεξίματα. Καὶ ὅσας ἐκπλήξεις θὰ μᾶς κάμῃ ὁ κ. Κασιμπάλης, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀπογοητευμένος καὶ μὴ ἔχων τὴν πρώτην του ζωρότητα.

Προχθὲς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κ. Λάμπρος Κορομηλάς συνελήφθη καθ’ ὁδὸν ὑπὸ ἐνὸς ἐνωμοτάρχου καὶ ἐνὸς χωροφύλακος, καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Φρουραρχείου Στρατολογικὸν Γραφεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε ξεμπερδέψει πρὸ ἐνὸς μηνός, πληρώσας τὸν ἀντικατα

ἐλησμόνησε χθὲς τὸ βράδυ νὰ περάσῃ τὸν μάνδαλον. Τώρα ἐνοῶ διατί ἡ θύρα ἦτο ἀνοικτή.

Ἡ Ζελίμα ἐζηκολούθει νὰ ὀλοφύρεται, τὴν κεφαλὴν της κρατοῦσα ἐντὸς τῶν χειρῶν.

Τότε ἠκούσθησαν φωναὶ καὶ πολλοὶ διέβησαν τὴν πλατεῖαν τρέχοντες.

— Πῶς; τί εἶνε λοιπόν; εἶπεν ἡ Μαρία Ρόζα, μήπως εἶνε φωτιὰ ἐκεῖδ’ ἀπὸ κάτω;

Ἡ Ζελίμα ἀνετινάχθη εἰς τοὺς πόδας της οἶονεῖ ὑπὸ ἐλατηρίου κινήσεια.

Ἡ θύρα ἀνεώγη καὶ ὁ ξενοδόχος ἐρχόμενος ἐξώθεν εἰσῆλθεν αἰφνιδίως κατεταραγμένος.

— Γυνεῖκα, γυναῖκα! ἐφώνησεν.

— Τί εἶνε λοιπόν; ἠρώτησεν αὐτὴ!

— Δυστύχημα! Δυστύχημα!

— Τί; τί εἶνε;

— Εὐρῆκαν ἕνα πνιγμένον εἰς τὴν καταβάθραν τοῦ μύλου!

Ἡ Μαρία Ρόζα ἐγένετο κάτωχος, διότι διεννοήθη ἀμέσως ὅτι πιθανῶς ὁ πνιγμένος ἦτο ὁ σύζυγος τῆς Ζελίμας.

— Ἄγία Ἄννα μου, λυπήσου μας! εἶπεν ἐνοῦσα τὰς χεῖρας.

Ἢτα δὲ σπεύσασα πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς τῷ εἶπε ταχέως.

— Ὁ ταξιδιώτης μας, ὁ ἄνδρας αὐτῆς τῆς δυστυχημέ-